

OUDE TIJDEN HERLEVEN

Mevrouw Pieterella (Nel) De Man- Jongbloed , geboren 1915 verteld:

Toen ik trouwde met Adriaan de Man kwam ik vanuit Schiedam in Nieuwerkerk wonen.

Mijn man had zijn bejaarde vader (die nog op de glashut had gewerkt) en moeder verzorgd. Na hun overlijden woonde hij alleen in hun huisje aan De Britten no.14 in Kortenoord.

Hij had 28 jaar bij een tuinder aan de 's-Gravenweg gewerkt toen hij spoorwegwerker bij de N.S. werd. Ik was 39 jaar toen mijn vriendin en ik door familie van haar werden uitgenodigd. Daar was ook de alleenstaande 45 jarige Adriaan op visite waar ik bevriend mee raakte. Na een poosje zijn we getrouwd en betrokken we zijn huisje.

We bleven kinderloos. Wij en de burens dienden een klacht in vanwege het feit dat we geen straatverlichting hadden en over de misselijk makende stank bij het boven aan de dijk gelegen vleesverwerkingsfabriek. Later is er wel iets aan gedaan. Maar als het afval werd opgehaald rook je de walgelijke lucht een uur later nog. Het bedrijf is verdwenen.

Van het buurtje werden twee oude woningen afgebroken, alleen ons huisje bleef over. Nu is het ook gesloopt.

huisje de man, britten

HEILSOLDAAT

In mijn jeugd in Schiedam was ik bij het korps van het 'Leger des Heils'. Eerst was ik gewoon heilsoldaat, daarna kadet. Na een studie in bijbelkennis en omgangskunde van 9 maanden op de interne kweekschool in Amstelveen werd ik heilsofficier. Ik had een uniform met een hoed met een rood lint aan de zijkant, net als wat majoor Boschhart droeg.

Op de schouderepiletten stond de S van 'Salvation Army', wat betekent: Redding, Behoudenis, Zaligheid, Leger des Heils. Nu zijn er moderne uniforms maar die oude hadden toch wel iets (Een fotocollage op haar kamer getuigd ervan).

Samen met mijn vriendin hebben we o.a. in Kethel een zondagsschool opgericht. Ik speelde op een mandoline en anderen op gitaren trompetten en cornet. We hadden zondags 's morgens om 7 uur al een bidstond en om 10 uur een heiligings samenkomst. Dan kwamen er meer mensen, dan zongen en speelden we geestelijke liederen waarbij we in ons handen klaptten. We probeerden een blij geloof uit te dragen. In Nieuwerkerk kende ik niemand die voor het 'Leger des Heils' werkte. Mijn man had er ook geen zin in, maar liet mij vrij.

majoor Boschhart

Ik liep jaarlijks met een collectebus, met een slotje, voor de nationale inzamelingen.

Ook verkocht ik de boekjes 'de Strijdkreet'. Nieuwerkerkse kinderen noemde me 'tante Nel'.

Bij de Chr. Goudse vrouwenbond opende ik wekelijks met gebed, daarna werd er gezongen. In Gouda was ook een depot voor tweedehandskleding voor arme mensen.

Met kerst stond ik soms bij de geldpot op de markt in Gouda waar we zongen begeleid met instrumenten en getuigde je van de werken des Heeren. Tegenwoordig zie je dat niet zo veel meer. Het drukbezochte kerstfeest hielden we in de kaarsenfabriek, iedereen kreeg een kerstpakketje. Mijn vriendin heeft nog in Zeeland geholpen met hulpgoederen bij de watersnood. In de grote steden heb je de opvanghuizen voor daklozen en verslaafden.

Altijd was je als heilsoldate bezig om voor de ander te zorgen en vaak jezelf wegcijferen. Maar ik heb er nooit spijt van gehad.

NAAR EEN ZORGCENTRUM

Toen ik ouder werd kon ik niet meer op mezelf wonen. Nu woon ik in de noodgebouwen van het zorgcentrum in Nieuwerkerk. We zijn allemaal afwachtend tot het nieuwe gebouw met de naam Meander klaar is. We krijgen meer ruimte en mooie kamers. De verzorging is hier in ieder geval goed. Er wordt hier soms gehuild, dat lucht vaak op, maar er wordt toch ook vaak gelachen.